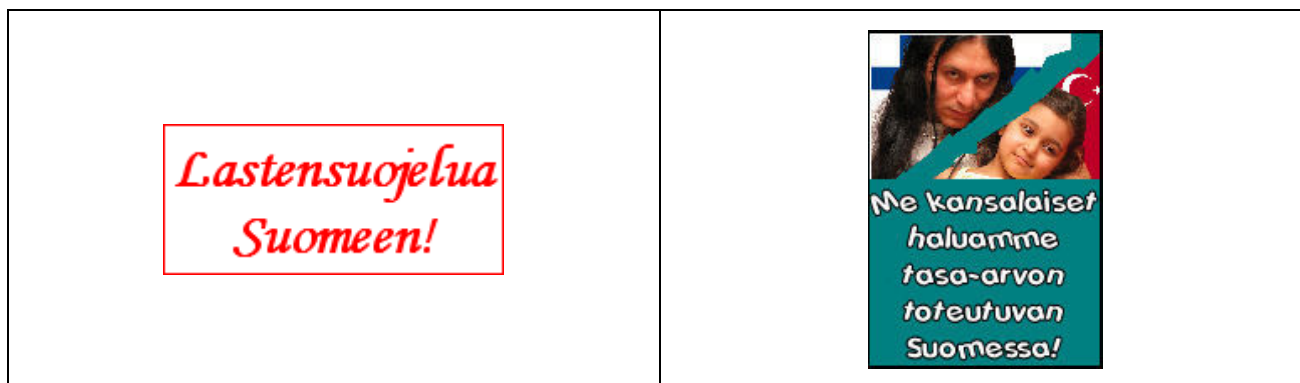

VALTONEUVOSTOLLE
SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖ
PERUSPALVELUMINISTERI
LIISA HYSSÄLÄ

Pyydämme saada luovuttaa valtioneuvostolle www.syrjityt.fi -nettisivustolla kerätyn adressin. Adressissa on 6104 allekirjoitusta. Adressin vastuhenkilö on Niko Linsa, jonka lapsen turkkilaisäiti on kaapannut vanhempien yhteisen lapsen Turkkiin.

Tasa-arvoa vaativa adressimme lapsen huoltajuudesta päätettäessä on ajankohtainen. Adressi ja sivustolla esitellyt tapaukset välittävät isien kokemuksen epätasa-arvoisuudesta ja epäoikeudenmukaisuudesta käsiteltäessä ja ratkaistaessa lasten huoltajuutta ja tapaamisoikeutta. Mutta erityisesti vaikeiden huoltokiistojen kohteena olevat lapset ovat hyvin usein myös lastensuojelun asiakkaita.

Olemme mainostaneet adressiamme vaatimuksilla ”Lastensuojelua Suomeen!” ja ”Me kansalaiset haluamme tasa-arvon toteutuvan Suomessa!”.

Adressi päättyy toteamukseen, että kaikki tietävät, että miehiä syrjitään rajusti huoltajuusasioissa, vaikka tätä ei myönnetäkään virallisesti. Myönteistä on, että vaikka adressin tavoite on isien saattaminen tasa-arvoiseksi äitien kanssa huoltajuusasioissa, niin valtaosa allekirjoittajista on naisia. Monet naiset haluavat tasa-arvoisempaa ja ennen kaikkea jaetumpaa huoltajuutta ja hoivaa yhteisten lasten asioista, myös eron koittaessa.

Eri yhteyksissä, myös julkisessa keskustelussa, olemme kohdanneet sen, että lastensuojeluasioissa ja lasten huoltajuusasioissa isä ei kohdella yhdenvertaisesti. Eron hetkellä valtaosa isistä hyväksyy laihan sovinnon lapsen asumisesta äitinsä luona ja normaalit viikonlopputapaamiset vastineena yhteishuollolle. Valitettavan usein lapsi menettää isän arjestaan, huoltoriidoissa usein kokonaan.

Hyvin iso joukko isistä kokee erossa sukupuolista, ulkomaalaistaustaiset isät etnistäkin, syrjintää. Erossa isiltä viedään huoltajuus, sitten lapsen tapaamiset äidin niin halutessa. Verukkeeksi riittää vanhempien riitaisuus ja isälle keksitty väkivaltaisen leima. Riittää, että äiti on haluton jakamaan vanhemmuutta isän kanssa.

Liian usein sosiaali- ja lastensuojelutyöntekijöiden ja tuomareiden roolit ja asenteet ovat käsittämättömät. Valitettavasti virkamiehillä on henkilökohtainen kielteinen asenne eroisiin. Isän mahdollisuudet saada lasten huolto on olematon paitsi, jos äiti on täysin kelvoton, lapsi on voitu huostaanottaa häneltä, tai eroisä on korkeassa asemassa oleva henkilö.

Isien syrjinnästä seuraa lasten jääminen isättömiksi ja vaille isänpuoleisia sukulaisia. Tämä on vaiettu ja peitelty syy isättömyyden tavallisuuteen Suomessa. Tuomareilla on asenne, joka ei

kyseenalaista äitien kykyä toimia huoltajana. Äitien kykyä toimia huoltajana ei kyseenalaisteta sosiaalilautakunnan selvityksissä. Selvityksiä ei tehdä puolueettomasti, vaikka laissa niin veloitetaan.

Osa meistä on julkaissut tapaustaan koskevia asiakirjoja osoittaakseen virkamiesten väärät teot. Muutama on kertonut kohtalostaan kirjoin ja kotisivuin. Tarkoitus on ollut herättää julkisuutta.

Mitä turvallisen ja itsetuntoa niin pojille kuin tytöillekin antavan isän lähes kokonaan menettäminen merkitsee lapselle? Tiedämme, että isän puute merkitsee monille lapsille kasvu- ja kasvatusongelmia, jopa psyykkisiä vaikeuksia ja häiriökäyttäytymistä aikuisuuden kynnyksellä ja aikuisiässäkin.

Esimerkiksi psykiatrian erikoislääkäri Liisa Kemppainen on väitöskirjassaan vuonna 2001 todennut suomalaisten lasten isäsuhteen puuttumisesta aiheutuvia haittoja. Hän toteaa: "Jos perheessä ei ollut isää, pojat tekivät kahdeksan kertaa muita poikia enemmän väkivaltarikoksia. Merkittävin tyttöjen aikuisiän rikollisuutta ennustava tekijä oli isän puuttuminen perheestä."

Koko oikeusjärjestelmämme ja oikeudenmukaisuusajattelumme lähtee siitä, että ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä, tai ainakin näin pitäisi. Mutta miksi isät eivät koe olevansa yhdenvertaisia?

Perustuslain perusoikeuksia käsittelevän 2 luvun ensimmäinen perusoikeussäännös koskee yhdenvertaisuutta (6 §).

Perustuslain 6 §:n mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Säännöksen 2 momentissa todetaan, että ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Se, että äitejä ja isiä sekä lapsia kohdellaan eriarvoisesti huoltajuusriidoissa, ei ole perustuslain eikä perusoikeus- ja ihmisoikeusmyönteisen tulkinnan mukaista.

Siksi haluamme kiinnittää huomiotanne lainsäädännössä sekä oikeus- ja hallintokäytännöissä esiintyviin epätasa-arvoisuuksiin lapsen huoltajuuskäsittelyissä ja -ratkaisuissa. Odotamme että eduskunta, valtioneuvosto, eduskuntaryhmät ja yksittäiset kansanedustajat ryhtyvät mahdollisimman pian perusoikeuksiamme turvaavaan lainsäädännön kehittämiseen.

Haluamme mainita lähinnä isien asemaa eriarvoistavia seikkoja, jotka tulisi uudistaa:

- Kun toinen huoltaja muuttaa eron tapahtuessa yhteisestä kodista, hän ilmoittaa maistraattiin ilman toisen huoltajan suostumusta lapsen uuden asuinpaikan. Kuitenkin mm. lapselle passia haettaessa yhteishuoltajien tulee yhdessä antaa suostumus. Lapsenhuoltolain 5 §:n yhteistoimintavelvoitteen mukaan lapsen asuminen on asioita, joista huoltajien on yhdessä päätettävä. Miksi maistraatit ja muut viranomaiset hyväksyvät tällaisen eriarvoistavan menettelyn?
- Lastensuojelu uskoo yksipuolisesti ja puolueellisesti äidin kertomuksia ja reagoi niihin. Kun isä esittää oman kertomuksensa, häntä ei uskota, ei tueta eikä auteta.
- Liian usein lastensuojelu on tukenut, jopa ajanut, yksipuolisesti isiä vastaan suunnattuja perättömiä ja leimaavia kertomuksia lapsen hyväksikäytöstä, isien väkivaltaisuudesta, alkoholi ongelmista tai mielenterveysongelmista. Huoltajuusriidoissa käytetyt perustelemattomat ja lainvastaiset huostaanototkaan eivät ole tavattomia.
- Sosiaalitoimelta tilatut huoltajuus selvitykset ovat valitettavan usein yksipuolisia ja puolueellisia. Miksi lapsen katsotaan kuuluvan kiistatapauksissa äidille silloinkin, kun

molemmat vanhemmat ovat tasaveroisia ja sopivia huoltajiksi, ja kun äiti on henkisesti sairas tai huonompi tai sopimattomampi huoltaja kuin isä? Isän täytyy todistaa olevansa erinomainen huoltaja. Aina tämäkään ei riitä, mutta viranomaisille riittää, että lapsella on äiti. Hän varmuudella yleensä saa yksinhuoltajuuden tai ainakin lapsen luokseen asumaan.

- Miksi Suomessa ei suosita, toisin kuin Ruotsissa, lasten vuorotteluhoitoa ja -huoltoa, joka on aitoa jaettava huoltajuutta erotilanteissa? Joko niin, että vanhemmat vuorottelevat lapsen kotona hänen hoidostaan huolehtien tai lapsi asuu vuoroin kummankin vanhempansa luona. Tällöin lapsi säilyttää kummatkin vanhempansa ja heidän asemansa säilyy samanarvoisena lapsen elämässä. Vuorotteluhoito lisäisi lasten ja vanhempien tasa-arvoisuuden ja oikeudenmukaisuuden kokemuksia, ja se olisi myös lapsen oikeuksien ja edun mukaista. Lapsella olisi tällöin molemmat vanhemmat. Tällöin luultavasti moni vaikea huoltoriita loppuisi jo alkuunsa.
- Miksi käräjäoikeudet ja tuomioistuimet ”myötäilevät” poikkeuksetta sosiaalitoimelta saatuja puutteellisiakin ja huonosti perusteltuja huoltoselvityksiä ja perheneuvolan lausuntoja, vaikka virallisperiaatteen mukaan tuomioistuimen on viran puolesta selvitettävä lapsen etu? Miksi tuomarit uskovat mieluummin äitiä kuin isää?

**

Liitämme adressimme mukana www.syrjityt.fi -sivustolle tulleita kansalaisten kommentteja ja kertomuksia niistä tilanteista, joita isät kohtaavat valitettavan usein. Haluamme muistuttaa myös, että jos isän yhteys lapseensa katkeaa, ja isää estetään olemasta yhteydessä ja huolehtimasta lapsestaan, niin myös isänpuoleisen suvun, ystävien ja kavereiden yhteys lapseen katkeaa ja estyy.

Saamamme viestit ympäri Suomea:

a: Moi! kävin syrjityt.fi nettisivuilla ja lukiessani etusivua, alkoi kirjoitus kuulostaa tutulta. Äitini miesystävällä on viisi lasta. lapset asuvat äitinsä luona ja äiti pahoinpitelee heitä. sosiaalitydit eivät usko sanaakaan. yhden lapsista tällä hetkellä olemme saatu pelastettua ja hän asuu nyt meillä. Voimia sinulle, et todellakaan ole yksin asian kanssa. Lapsi jos kuka itse tietää kenen luona on hyvä olla. Meidän perhe tukee sinua 100 %. samanmoista helvettiä käydään läpi. Isällä ei tunnu olevan minkään näköisiä oikeuksia lapsiinsa.

b: Minäkin olen joutunut taistelemaan, edes tavatakseni poikaani. ja huomasin myös, että miehen asema on aika huonosti suorastaan.

c: Tämä on yksi syistä, jonka takia opiskelen oikeustiedettä. Systemiä on parasta muuttaa sisältä käsin. Hyvä, että hovioikeudessa on ollut asiantuntevampia ihmisiä töissä.. Jaksamista!

d: Moi! Lastensuojelun tosiasiallinen tehtävä on se, että äitien suojele jotteivät he jäisi kiinni lastensa pahoinpitelyistä. Eli piilottaa ja viivyttää jotta asiat raukeavat rikosoikeudellisesti eli ei voi ja jos voi nostaa syytettä tai jos voi nostaa se ei johda mihinkään. Juttelin joskus sen vantaalaisen isän kanssa, jonka lapsen äiti yritti tappaa unilääkkeillä Porvoossa. He olivat tehneet selväksi, ettei lapsi tule koskaan hänelle. Eli lastenkoti on ensisijainen paikka lapselle äidin jälkeen koska siellä on naisia lapsia hoitamassa ja jos kaikki epäonnistuvat eli eivät kykene estämään lapsen päätymistä isälle se on yleensä viimeinen vaihtoehto kun kaikki muut on käyty lävitse.

e: Itse olen samaa mieltä kuin sivujen aloittaja. Suomessa on todellakin miehen asema heikko huoltajuuskiistoissa.

f: Täällä allekirjoitettiin. Itse olen asunut isäni luona lapsuuteni ajan, kun vanhempani erosivat. Näin oli paljon parempi - äitini oli alkoholisti ja pahoinpiteli minua. SILTI huoltajuudesta taisteltiin

vielä oikeudessa saakka - sosiaaliviranomaisten mielestä minun olisi pitänyt kuitenkin asua äitini luona. Onneksi isäni jaksoi taistella - kiitokset hänelle. Täydet sympatiat tuon sivun miehelle.

g: Joo ihan samaa olen minäkin nähnyt. Vaikka äiti olisi melkein kykenemätön huolehtimaan lapsistaan, niin huoltajuus annetaan hänelle tai vähintäänkin yhteishuoltajuus. Tiedän monia isiä, jotka huolehtivat jälkeläisistään paremmin kuin äidit.

h: Olen aina ollut sitä mieltä, että suomi EI OLE tasa-arvon maa!!!

i: Näinhän se on että isät jäävät aina huonommalle osingolle lasten huoltajuuskiistoissa, joitakin poikkeusjuttuja tosin ollut. Moni isä on jopa pelkkä maksumies erotilanteessa.

j: Olen itsekin miettinyt sitä miksi suomessa isiä sorsitaan niin törkeästi, usein lapsi päätyy mieluummin alkoholisti äidille kuin rakastavalle isälle joka haluaisi lapsensa huoltajuuden. Homma toimii myös toisinpäin, jos isä ei halua tunnustaa elämänsä syntynyttä lasta ei hänellä ole vaihtoehtoja. Äidin sana on laki. Se on niin väärin että naiset pyörittävät huoltajuus asioita vallan avulla. Toivon että saat tyttäresi takaisin ja että kaikki kääntyy parhain päin. Jaksamisia!

k: Todella koskettava kertomus sinusta ja tyttärestäsi. Älä missään tapauksessa lopeta taistelua hänestä. Allekirjoitin adressin ja pyydän sukulaisia ja ystäviäkin tekemään samoin. Voimia sinulle!

l: Olen useasti jutellut ystävieni kanssa siitä, miten äidit ovat aina etulyöntiasemassa huoltajuusasioissa, ja tässä nyt tulikin sitten naulaa lisää siihen arkkuun.

m: Hei. Allekirjoitin myös. Taistelet oikean asian puolesta! Voimia.

n: Olet asialla mitä olen usein myös miettinyt. Olen sosiaali- ja hoitoalalla ja nähnyt samankaltaisia tapauksia ja mielestäni isällä ja äidillä tulisi olla samat oikeudet ja pahoinpitelevä äiti on yhtä väärin kuin samaa tekevä isä. Lastahan tässä tulisi kuunnella! Ja hänen parastaan ajatella, mutta senhän sinäkin jo tiedät. Voimia ja olet rukouksissa.

o: Vaasassakin on näköjään otettu mallia Espoosta, jossa lastensuojeluviranomaiset pompottivat ranskalaista isää, vaikka kaikki valitusasteet olivat isän puolella.

p: Luin sinun tarinasi www.syrjityt.fi ja yksinkertaisesti sanoen, toivon sydämeni pohjasta että saat Melissan takaisin. Minä olen kokenut lapsena perheessäni paljon henkistä ja fyysistä väkivaltaa ja siihen ei puututtu, vasta kun kerroin siitä eteenpäin ja olen yhä edelleen katkera vanhemmilleni asiasta. Toivon että saat lapsesi takaisin ja hän pääsisi takaisin turvalliseen ympäristöön ja sellaisten ihmisten pariin joiden lähellä hän ei tuntisi turvattomuutta!

q: Moi, En tiedä muistatko minua, ollaan joskus käyty syömässä yhdessä ja niin pois päin. Kävin äsken allekirjoittamassa aloittamasi adressin, koska aihe on ollut lähellä sydäntä jo kauan, ihan vaan siksi, että olen epäoikeudenmukaisuuden tässä huomannut. Allekirjoitettuani huomasin nimesi, ja pelästyin. Luin sivusi, ja... Tilanne osoittautui pahemmaksi kun uskalsin ajatellakaan. Pakostakin mielikuvitus alkaa laukkaamaan. Oletko saanut mitään järkevämpää vastausta viranomaisilta kuin julkaisemasi? Muistan kun näytit puhelimeesi tekemäsi logon tyttäresi kuvasta. Muistan ajatelleeni, että siinä on sitten se ylpeä isä, mistä paljon puhutaan. Rakkaus loisti silmistäsi, kun puhuit tytöstäsi. Nyt pelkään. Olen lukenut liikaa vastaavista kohtaloista, mutta lapset ovat sentään pysyneet maassa.

r: Voimia eteenpäin ja toivotaan, että oikeus voittaa!

s: Itku kyllä tuli kun luin jutun, mutta hyvä että laitetaan asioita eteenpäin, ja toivomme että asiat menee vielä niin kuin niiden kuuluisi olla.

t: Voimia sinulle ja toivottavasti saat tyttäresi onnellisesti luoksesi. Sinusta huokuu rakkautesi lapseen ja enemmän tällaisia isiä maailmaan.

u: Olipahan hirmuista luettavaa. Todella surullista, että tuollaista oikeasti tapahtuu. Miksi äitiä suositaan, vaikka hän tekisi mitä lapselleen. En aina pysty ymmärtämään.

v: Onhan se ikävä kyllä mahdollista ja erittäin surullista ja kaappaaja ei aina ole isä, kuten yleensä luullaan.

w: Minulla on jonkinlaista omakohtaista kokemusta tästä että äitiä suositaan. Kun oltiin minun siskon kanssa pieniä niin meidät olisi paljon mieluummin sossutätien puolesta annettu äidillä vaikka meidän äiti oli (on edelleenkin mutta ei ole juonut noin Kymmeneen vuoteen) alkoholisti. Sitten vasta siellä ymmärsivät kun äiti oli jättänyt minun 4-5 vuotiaan pikkusiskon yksin yöllä kotiin ja lähtenyt itse dokaamaan. En muista missä itse olin silloin. Naapurit oli löytänyt siskon hiekkalaatikolta keskellä yötä leikkimässä pelkät sukkikset jalassa. Tämän jälkeen me muutettiin heti isän luokse. Isä olisi jo halunnut meidät aikaisemmin, minä olin toivonut että pääsisin isän luo mutta siinä kuunneltiin pelkästään minun äidin toiveita. Meidän isä vielä tiesi sen tilanteen mikä meillä äidin luona oli ja olisi ottanut meidät jo aikaisemmin huostaansa mutta ei. Onneksi meidän tämä ns. helveti äidin luona ei kestänyt kuin vuoden. Olen kyllä nykyään äidin kanssa väleissä, olen oikeastaan aina ollut koska isä on kuitenkin halunnut että meillä välit äitiin säilyy. Ja ymmärrän kyllä senkin että äiti oli sairas silloin.

x: Surullinen tapaus, näitä on niin monta.

y: Tässä taas yksi tapaus miten miehiä isänä syrjitään, ihan niin kuin isällä ei olisi oikeus lapseen/lapsiinsa. Näin tekevät monesti naiset riistää lapsen isältä kun ero tulee ja valtio tukee niin helekatin väärin sanon minä. Surullisinta on se että usein lasta käytetään välikappaleena eikä kuunnella mitä lapsi itse haluaa vaan manipuloidaan lastakin toista vastaan.

z: Kumma juttu, että kun ulkomaalainen isä vie lapsen Suomesta, kaikissa lehdissä huudetaan että lapsi pitää palauttaa, mutta kun viejänä on äiti, ketään ei kiinnosta.

aa: Silloin kuin itse olin pieni, isäni ja äitini kävivät huoltajuuskiistaa. Isäni sanoi silloin sosiaalityöntekijöille, että äidilläni ei ole kaikki kohdallaan, ja äidin mielenterveys pitäisi tarkistaa. Kukaan ei tätä uskonut, vaan työntekijät epäilivät tätä vastapuolen panetteluksi, jotta päätös olisi isälle myönteinen. Huoltajuus annettiin äidille. En tiedä kuinka kauan diagnoosiin meni, mutta äidillä todettiin joka tapauksessa skitsofrenia, jonka raskaus (minun odottaminen) on laukaissut. On muutaman kerran tullut mietittyä, että jos isän puheet olisi uskottu, ja äidille saatu hoitoa aikaisemmin, tai jos huoltajuus olisi annettu isälle. Tästä jossittelusta ei tietenkään ole mitään hyötyä, etenkin kun isäkään ei ollut mikään malliesimerkki vanhemmasta.

ab: On fakta, että äitiä pidetään lähes automaattisesti ensisijaisena yksinhuoltajuutta myönnettäessä. Silloinkin, kun isä on yhtä hyvä vaihtoehto, tai jopa parempi. Tällainen epätasa-arvo on lapsen kannalta joskus vahingollista. Tämä epätasa-arvo pitäisi tiedostaa laajemmin etenkin sosiaalityössä.

ac: Onneksi tuossa parikymmentä vuotta sitten, kun tuttavilla oli avioero-prosessi ja pienin lapsista alle kouluikäinen, oikeus uskoi isää. Tytön äiti kun oli alkoholisoitunut eikä pystynyt pitämään tytöstä huolta, aina piti päivä aloittaa kaljapullollisella ja siitä sitten taas edettiin päivästä toiseen pullo nenän alla.

Tuossa tapauksessa siis onneksi isä sai huoltajuuden. Valitettavasti näin ei käy suurimmassa osassa tapauksista, joissa kuitenkin se parempi huoltaja olisi se isä.

ad: Hei! On valitettavaa että Suomessa edelleenkin tapahtuu syrjintää isien kohdalla. Olen itse ammatiltani Sosionomi (AMK) ja työskentelen perhekodissa Kaakkois-Suomessa. Itselläni oli tilanne, jossa ystäväni lapsen äiti pahoinpiteli ja laiminlöi lapsiaan ja minä sitten tietysti virkaa tekevänä olin lain velvoittamana velvollinen tekemään lastensuojeluilmoituksen. Ilmoituksen tekivät myös isä, äidin isä ja isän sisko ja vanhemmat. Seuraava tapahtuma yllättikin minut sitten kunnolla.

Äidin tunsin ja tein kuten muutkin tästä porukasta, lastensuojeluilmoituksen omalla nimellä, enkä piiloutunut oikeuteni (tehdä ilmoitus nimettömänä) taakse. Äiti sitten teki rikosilmoituksen ja syytti näistä henkilöistä minua ja isäänsä kunnianloukkauksesta ja sanoi minun tehneen ilmoituksen vain auttaakseni kaveria!!! Tämä ei vielä yllättänyt mutta se yllätti, kun yleinen syyttäjä vei asian oikeuteen. Ei mitenkään yllättävää että tämän tietääkseni naisasiaihmisen (syyttäjä) nostama syyte kaatui oikeudessa ja jopa lehteen tuli: Syyttäjän nostama kunnianloukkaussyyte kaatui oikeudessa. Jos tämä henkilö olisi vaivautunut lukemaan edes osan lastensuojelulaista, eikä olisi tehnyt päätöstä tunne syistä, hän olisi ymmärtänyt että minun ja varsinkin sosiaalialan ammattilaisena minun tuli jo lain mukaan tehdä ilmoitus kun kuulen lapsen pahoinpitelyistä ja laiminlyönneistä ja näen lapsella mustelmia esimerkiksi polvitaiveissa tai muualla kehossa. Kaikilla muilla on myös sama velvollisuus. Tässä vaiheessa lapsi asui vielä äidillään -> nykyisin isällään.

"Huvittavaa" asiassa on ollut, kun olen isää ohjannut ja neuvonut ja kysynyt neuvoa myös useammalta sosiaalityöntekijältä, niin silti asiat toimivat kahdella tavalla, isän ja äidin tavalla. Kun kyseessä on isä, ei tarvitse olla kun uhka, ja kun kyseessä on äiti, saa lapsen melkein tappaa ennen kuin asiaan puututaan. Kun lapsi on äidillä ja äiti muuttaa n. 300km päähän isästä lapsen kanssa sanoo sosiaalitoimi että: "kyllä meillä jos isät ovat lapsiaan halunneet tavata, niin itse ovat hakeneet(n.300kxm2)" ja nyt kun lapsi isällä, on tapaamiset tällä hetkellä epäselviä (äidistä johtuen), mutta puoleenväliin pitäisi tulla vastaan. Huvittavaa on myös se että edes sosiaalijohtaja ei ihmettele, kuinka on mahdollista että äiti ei ota lapseensa yhteyttä moneen kuukauteen, koska äiti ajatteli että sosiaalitoimi on kesälomalla. Olisi varmaankin liikaa pyydetty, jos vaikka soittaa ja kysyy. Lisäksi kun ehdotin isälle että pyytäisi sosiaalitoimelta tutkimusta kasvatus- ja perheneuvolassa, ei kuulemma ollut tarvetta. Nyt kun lapsi isällä tarve löytyi. Tilannetta kuvaakin hyvin isän kertoma: "Tuntuu kuin kohdeltaisiin jonakin rikollisena".

Noh... tässä asiassa hyväpuoli oli se, että lapsi kahden oikeusasteen jälkeen sijoitettiin isälle, jossa väkivallan pelkoa ei ole, ei henkisesti eikä fyysisesti. Toiseksi kasvatus- ja perheneuvola näkivät että isän luona asiat on hyvin, eikä heitä myöskään pystytty manipulimaan, koska heidän tutkimuksensa paljolti perustuvat lapsen seuraamiseen esim. leikkien avulla.

Asiasta voisi kirjoittaa varmaan todella pitkästi kaikkine tapahtumineen, mutta kerron nyt vain lyhyesti.

Itse olen joskus miettinyt kuinka miehen, naisen ja lapsen asioita voidaan päättää yhden ihmisen, useimmiten naisen (sosiaalityöntekijä) päätöksellä. Mutta ongelma ei ole pelkästään se, että miesnäkökantaa ei päätöksessä ole vaan se, että useimmiten mies saattaa olla vielä raampi päätöksessään, kun kysymys on miehestä, naisesta ja lapsesta. Vanhoillinen arvomaailma, jossa äiti automaattisesti hoitaa lapset elää näissä päätöksissä, vaikka eletään tasa-arvon aikaa ja 2000-lukua. Joka tapauksessa tulisi ymmärtää että isällä on samalla tavalla tunneside lapseen kuin äidilläkin ja on harvoin lapsen edun mukaista että yhteys vanhempaan katkaistaan.

Eli omasta puolestani haluan toivottaa jaksamista ja toivon että oikeus toteutuu, eikä lapsen tarvitse kokea väkivaltaa missään muodossa ja hän pääsisi takaisin sinne missä hänen on hyvä ja turvallinen olla. Lisäksi toivon että henkinen väkivalta jota äiti lapsen välityksellä kohdistaa isään tulisi päätökseen. Jotenkin kun on omakohtainen kokemus samankaltaisesta tapahtumasta ystäväni kohdalla, on helpompi samaistua tilanteeseen.

ae: Ikävä kuulla, että lastensuojelutyötä tekevät viranomaiset salaavat pahoinpitelyn isältä. Se tekee salailijoista kanssarikollisia. Jokunen aika sitten juttelin erään äidin kanssa lasten pahoinpitelystä. Hän sanoi kotikäynnille tulleille sosiaalityöntekijöille, että aikoo jatkossakin lyödä lapsiaan. Mitä nuo viranomaiset tekivät? Ottivat lapset suojiinsa ja pelastivat pahoinpitelyltä? Ei. He sanoivat ettei niin saa tehdä ja livahtivat pois tilanteesta ja jättivät lapset äidin armoille hakattaviksi. Sossu haluaa äitien pahoinpitelevän lapsiaan olemalla lapsia vastaan pahoinpitelijän puolella silloin kun pahoinpitelijä on nainen.

af: Kiitos kotisivun osoitteesta. Luin kirjeesi ja katselin ja kuuntelin tietoja. Minua järkyttää se, että tyttäresi kertomusta ei ole otettu todesta. Molempien vanhempien soveltuvuus ja vertailu päähuoltajaksi on selvästi jätetty tekemättä. Tyttäresi kertomus kokemuksistaan äitinsä ja tämän sukulaisten luona ovat karua kuultavaa. Olot tuntuvat olleen kaikkea muuta kuin lapsen kasvuympäristöksi sopivat. Vaikea on tietää ovatko olot Turkissa paremmat kuin äidin luona täällä. Ymmärrän hyvin hätäsi.

ag: Huomenta! Olen kuunnellut sinun haastattelua radio vegassa tällä viikolla ja lukenut Ilkka lehdestä sinun tarinastasi enkä voi olla hiljaa, kun meillä on ollut 4,5 vuoden taistelu samasta asiasta. Eli vaasalaisten sosiaaliviranomaisten, käräjätuomarin ym. naistensuojelu on ollut ensimmäinen asia... Muistan kun ensimmäinen istunto oli ohi, soitin Raija Strömstenille ja kysyin argumenttia siihen että poika voi asua äidin luona. vastattiin että se perustuu meidän ammatti taitoon. Samoin olen Kaarina Stenin kanssa puhunut. Hän ei pitänyt isää missään vaiheessa mahdollisena huoltajana. Hän sanoi, jos ei äiti pysty hoitamaan, niin sitten huostaanotto on seuraava vaihtoehto. (Teksti on poimittu erään vaasalaisen kirjoittamasta pitkästä kertomuksesta Vaasan sosiaaliviranomaisten toiminnasta.)

**

Toivomme Teiltä peruspalveluministeri Liisa Hyssälä palautetta siitä, miten adressimme on käytännössä huomioitu ministeriönne ja valtioneuvoston valmistellessa lakiehdotuksia tai päätöksiä tehtäessä.

Kunnioittavasti

Vaasassa 5.1.2007

Niko Linsa